

SENTINȚA CIVILĂ NR. 10425

Ședința din camera de consiliu din data de 28.09.2017

COMPLETUL CONSTITUIT DIN:

PREȘEDINTE: ANCA RAMONA PÂRLEȚEANU

GREFIER: MAGDALENA RĂILEANU

Pe rol soluționarea cauzei civile având ca obiect cerere de valoare redusă, acțiune formulată de reclamantul CONSILIUL DE MEDIERE, având CIF 21500343, cu sediul în București, Șoseaua Nicolae Titulescu, nr. 88B, sector 1, în contradictoriu cu pârâțul

– SOCIETATE CIVILĂ PROFESIONALĂ DE MEDIATORI, având CIF , cu sediul în

Dezbaterile asupra fondului au avut loc în ședința din camera de consiliu din data de 14.09.2017 și au fost consemnate prin încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta, când instanța, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la data de 28.09.2017 când a pronunțat următoarea hotărâre:

INSTANȚA

Deliberând, constată că:

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul Judecătoriei Constanța la data de 21.03.2016, sub numărul 7858/212/2017, reclamantul CONSILIUL DE MEDIERE a solicitat instanței ca, prin hotărârea ce va pronunța în contradictoriu cu pârâta

– Societate civilă profesională de medieri, să dispună obligarea acesteia la plata sumei de 1.900,00 lei, cu titlul debit principal, reprezentând contravaloarea facturii seria CM nr.1848/27.09.2016, cu cheltuieli de judecată constând în taxa judiciară de timbru.

În motivarea cererii, reclamantul a arătat că factura seria CM nr.1848/27.09.2016, în valoare de 1.900,00 lei cuprinde contravaloarea taxelor de administrate tablou pentru anii 2011 – 2016.

Taxa anuală profesională este prevăzută în Legea nr.192/2006, în art.9 alin.1 lit(b) din Hotărârea nr.5/13.05.2007 pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Consiliului de Mediere, precum și în alte hotărâri ale Consiliului de Mediere. Astfel, prin Hotărârea Consiliului de Mediere nr.196/25.02.2012, la art.5, s-a stabilit că taxa anuală profesională este de 300,00 de lei și este datorată de către toți mediatorii autorizați înscrși în Tabloul Mediatorilor conform Legii nr.192/2006.

Pârâțul și-a luat angajamentul de a respecta hotărârile Consiliului de Mediere încă de la completarea cererii de autorizare și de la întocmirea actului de constituire a biroului de mediator.

În dovedirea cererii, reclamantul a depus la dosar, în copie certificată pentru conformitate cu originalul, înscrisuri (filele nr.11-32, din dosar).

În drept, reclamantul s-a prevalat de procedura prevăzută de art.1026 – art.1033 C.proc.civ.rep..

Cererea a fost legal timbrată conform art.6 alin.1 din OUG nr. 80/2013, privind taxele judiciare de timbru, cu taxă judiciară de timbru în cuantum de 50,00 lei (chitanța Seria/Nr./Data 2017/179141/2017 nr. 121465/06.04.2017).

Reclamanta nu a solicitat desfășurarea unei dezbateri orale.

Prin formularul de răspuns comunicat de pârâtă, aceasta a invocat excepția prescripției dreptului material la acțiune pentru perioada 2011 –2013, respectiv pentru perioada mai mare de 3 ani anterioară formulării acțiunii, iar pe fondul cauzei, a solicitat respingerea acțiunii, ca neîntemeiată, cu cheltuieli de judecată.

Cu privire la excepția invocată a arătat că raportat la data promovării acțiunii, dreptul reclamantului la a mai pretinde taxa anuală, pentru perioada 2011 – 2013, este prescris.

În apărare pe fondul cauzei, a arătat în esență să sumele nu sunt datorate și că de asemenea, deși a depus toate actele și a achitat toate obligațiile, Consiliul de Mediere prin ședința din data de 19.03.2010 nu a emis autorizația prevăzută de art. 8 ind. 1. Prin urmare, pârâta nefiind autorizată sub denumirea –

Societății civile profesionale de mediatori, nu apare înregistrată de reclamant în tablou, și deci nu poate fi obligată la plata unei taxe anuale profesionale, neputând desfășura activitatea în cadrul acestei forme de organizare prevăzută de lege din culpa exclusivă a Consiliului de Mediere. A menționat în continuare că la dosarul cauzei reclamantul nu a depus autorizația emisă pe numele pârâtei și dovada ridicării acesteia de la reclamant.

Reclamantul a formulat răspuns la întâmpinare prin care a arătat că pârâta se află înscrisă în Tabloul mediatorilor autorizați publicat pe site-ul Consiliului de Mediere, la poziția 1707, astfel cum rezultă din tablou, conform înscrisului justificativ depus la dosarul cauzei. A mai arătat că mediatorii sunt obligați la plata taxei profesionale conform hotărârilor consiliului și nu formele de exercitare a profesiei, respectiv, biroul de mediator cum în mod eronat susține pârâta.

La termenul de judecată din data de 14.09.2017, față de dispozițiile art.248 alin.4 Cod proc.civ.rep., instanța a dispus unirea excepției prescripției dreptului material la acțiune pentru perioada 2011 –2013, respectiv pentru perioada mai mare de 3 ani anterioară formulării acțiunii, cu fondul cauzei.

În cauză a fost încuviințată și administrată proba cu înscrisurile de la dosar.

Analizând cererea de chemare în judecată, înscrisurile depuse la dosar și normele legale invocate în susținere, instanța reține următoarele:

Prin raportare la calea în drept pentru care a optat reclamantă, respectiv, art.1026 alin.1 C.proc.civ. rep. privind procedura aplicabilă cererilor de valoare redusă, la obiectul prezentei cauze: o acțiune în pretenții a cărei valoare este mai mică de 10.000,00 de lei, și la prevederile art.1026 alin.2 și alin.3 C.proc.civ.rep., instanța constată că prezenta cerere este admisibilă în procedura privind cererile de valoare redusă.

În acord cu prevederile art. 22 alin. 1 și 2 din Legea nr. 192/2006:

1) Mediatorii își pot desfășura activitatea în cadrul unei societăți civile profesionale, al unui birou în care pot funcționa unul sau mai mulți mediatori asociați, cu personalul auxiliar corespunzător, sau în cadrul unei organizații neguvernamentale, cu respectarea condițiilor prevăzute de lege.

2) Mediatorul sau mediatorii asociați, titulari ai unui birou, pot angaja traducători, juriști, alt personal de specialitate, precum și personal administrativ și de serviciu necesar activității de mediere.

În acord cu prevederile art. 25 alin. (3) din Codul Civil, persoana juridică este orice formă de organizare care, întrunind condițiile prevăzute de lege, este titulară de drepturi și obligații civile. În consonanță cu dispozițiile art.187 din același act normativ, orice persoană juridică trebuie să aibă o organizare de sine stătătoare și un patrimoniu propriu, afectat realizării unui anumit scop licit și moral, în acord cu interesul general.

În acord cu prevederile art. 19 alin. 1-3 din Statutul profesiei de mediator, în biroul de mediator își poate exercita profesia un singur mediator autorizat. Biroul de mediator autorizat se înființează în baza actului de înființare a biroului de mediator, înregistrat la CPMJ, înaintat Consiliului și întocmit conform anexei la prezentul statut. Biroul de mediator se individualizează printr-o denumire specifică ce cuprinde numele și prenumele mediatorului, urmată de sintagma „Birou de mediator”.

Din interpretarea sistematică a dispozițiilor legale precitate, instanța reține că biroul de mediator, ca formă de exercitare a profesiei de mediator nu are personalitate juridică, întrucât, pe de o parte, acesta nu este prevăzut de lege a avea personalitate juridică, în sensul tezei I a art. 188 Cod civil, iar, pe de altă parte, acesta nu are, în sensul tezei a II-a aceluiași articol, în referire la art. 187 din același act normativ, organizare de sine stătătoare și patrimoniu propriu, condiții esențiale pentru a dobândi, în temeiul legii, personalitate juridică, în cadrul raporturilor juridice la care acesta participă, fiind obligată persoană fizică titulară a acestei forme de exercitare a profesiei libérale de mediator.

În speță, instanța reține că susținerile numitei că nu are calitatea de mediator, întrucât pentru Societate civilă profesională de mediatori nu a fost emisă o autorizație de mediator, sunt contrazise de adeverința nr. 1959/16.09.2010 emisă de Consiliul de Mediere, din care rezultă că prin Hotărârea nr. 265/19.03.2010, numita a fost autorizată ca mediator (f. 57-58 dosar). Mai mult, prin Hotărârea consiliului de mediere nr. 843/23.07.2010, urmare a solicitării numitei, s-a hotărât ca această persoană să-și exercite profesia de mediator în societatea civilă profesională de mediatori cu denumirea „ – Societate civilă profesională de mediatori”.

Biroul de mediator constituie o formă de activitate economică organizată în condițiile legii de persoana fizică titulară, iar nu o entitate de sine stătătoare, capabilă a dobândi drepturi și obligații proprii în condițiile prevăzute de art. 188 din Codul Civil. Nefiind o persoană juridică, acest tip de întreprindere economică nu poate dobândi drepturi și obligații, în acord cu prevederile art. 205 și art. 206 Cod civil, aceasta participând la circuitul juridic civil prin persoana fizică titulară a formei de exercitare a profesiei de mediator.

În speță, titularul biroului de mediator/societății civile profesionale de mediatori, formă de organizare a profesiei fără personalitate juridică, este ținut a răspunde de obligațiile asumate în exercitarea profesiei de mediator, organizate sub forma biroului de mediere sau a unei societăți civile profesionale, în principal, în limita activului patrimoniului de afectațiune destinat exercitării acestei profesii, dacă acesta a fost constituit și este îndestulător, iar, în caz contrar, cu totalitatea bunurilor din patrimoniul său.

În conformitate cu prevederile art. 1165 Cod civil, obligațiile izvorăsc din contract, act juridic unilateral, gestiunea de afaceri, îmbogățirea fără justă cauză, plata nedatorată, fapta ilicită, precum și din orice alt act sau fapt de care legea leagă nașterea unei obligații.

În acord cu dispozițiile art. 21 lit.(e) din Legea nr. 192/2006, Consiliul de Mediere își acoperă cheltuielile din venituri proprii care se constituie din alte sume rezultate din activitatea Consiliului de mediere, stabilite prin regulament, iar, conform art. 9 lit. b din Regulament, în categoria alte venituri sunt incluse și taxele profesionale pentru exercitarea profesiei de mediator.

Conform art. 1516 alin.1, creditorul are dreptul la îndeplinirea integrală, exactă și la timp a obligației, iar, potrivit alin.2 pct.1 din același act normativ, atunci când, fără justificare, debitorul nu își execută obligația și se află în întârziere, creditorul poate, la alegerea sa și fără a pierde dreptul la daune interese, dacă i se cuvin, să ceară sau, după caz, să treacă la executarea silită a obligației. Totodată, în acord cu dispozițiile art. 1527 alin.1, executarea silită în natură a obligației de a da (o sumă de bani) este întotdeauna posibilă.

Aplicând dispozițiile normative precitate situației de fapt stabilite în cauză, instanța, constatând că, ulterior obținerii de către pârâtă a calității de mediator activ, care și-a organizat activitatea în forma unei societăți civile profesionale de mediatori, aceasta, în temeiul legii și în considerarea acestei calități, înscris pe Tabloul mediatorilor, este ținută să plătească taxa profesională anuală pentru mediatorii activi.

Taxele anuale profesionale percepute de Consiliul de Mediere începând cu anul 2012, conform Hotărârilor nr.196/2012. nr.197/2012 și 723/2013, sunt de 300,00 de lei anual, iar până la finele anului 2011 a fost de 400,00 lei anual. De asemenea, conform art.2 din Hotărârea nr.644/18.06.2010 a Consiliului de Mediere (pentru anul 2011) taxa se plătește integral până la data de 31 martie a anului fiscal pentru care se datorează, cu excepția primului

an în care poate fi plătită până la 30 iunie a anului fiscal în care se datorează – fila nr.25, din dosar ; conform art.4 alin.3 din Decizia nr.946/28.01.2011 a Președintelui Consiliului de Mediere, taxa aferentă anului 2012 se poate achita până la 31.12.2012, în două tranșe egale – fila nr.23, din dosar; conform art.5 din Hotărârea nr.196/25.02.2012 a Consiliului de Mediere, taxa aferentă anului 2013 se poate achita în două tranșe egale, până la data de 15 a primei luni din fiecare semestru – fila nr.22, din dosar.

Asupra excepției prescripției dreptului material la acțiune pentru perioada 2011 – 2013

Pentru dreptul civil, prescripția extinctivă este o sancțiune îndreptată împotriva pasivității titularului dreptului subiectiv civil sau al altei situații juridice ocrotite de lege, care, în condițiile legii, nu va mai avea posibilitatea de a obține protecția judiciară a acesteia prin exercitarea dreptului material la acțiune. În acest sens dispune art.2500 Cod Civil:

Dreptul material la acțiune, denumit în continuare drept la acțiune, se stinge prin prescripție, dacă nu a fost exercitat în termenul stabilit de lege.

În sensul prezentului titlu, prin drept la acțiune se înțelege dreptul de a constrânge o persoană, cu ajutorul forței publice, să execute o anumită prestație, să respecte o anumită situație juridică sau să suporte orice altă sancțiune civilă, după caz.

În principiu, drepturile de creanță, indiferent de izvorul lor (acte juridice, fapte juridice licite, fapte juridice ilicite) sunt supuse prescripției extinctive. Această regulă rezultă din art.2501 alin.1 Cod Civil potrivit căruia *drepturile la acțiune având un obiect patrimonial sunt supuse prescripției extinctive, afară de cazul în care prin lege s-ar dispune altfel.*

Termenul prescripției este de 3 ani și, în cazul obligațiilor de a da afectate de termen suspensiv, începe să curgă de la data când s-a împlinit termenul, iar obligația de plată a devenit exigibilă și debitorul trebuia astfel s-o execute (art.2517 rap. la art.2524 alin.2 Cod Civil).

Potrivit petiției acțiunii, reclamantul solicită obligarea pârâtei la plata sumei de 1.900,00 lei, cu titlul debit principal, reprezentând contravaloarea facturii seria CM nr.1848/27.09.2016. Din conținutul facturii rezultă că suma reprezintă contravaloarea taxelor de administrare tablou de mediatori, pentru anii 2011 – 2016, după cum urmează (fila nr.14, din dosar):- 400,00 de lei pentru anul 2011, - 300,00 de lei pentru anul 2012; - 300,00 de lei pentru anul 2013; - 300,00 de lei pentru anul 2014; - 300,00 de lei pentru anul 2015 și - 300,00 de lei pentru anul 2016.

Având în vedere termenele de plată anterior enunțate, rezultă că: pentru taxa aferentă anului 2011, prescripția a început să curgă de la 31.03.2011, respectiv de la 30.06.2011; pentru taxa aferentă anului 2012, prescripția a început să curgă de la 31.12.2012 iar pentru taxa aferentă anului 2013, prescripția a început să curgă de la 15.01.2013 pentru prima tranșă, respectiv de la 15.07.2013, pentru cea de a doua.

Prin urmare, termenul de prescripție s-a împlinit după cum urmează: pentru taxa aferentă anului 2011, la 31.03.2014, respectiv de la 30.06.2014; pentru taxa aferentă anului 2012, la 31.12.2015; pentru taxa aferentă anului 2013, la 15.01.2016 pentru prima tranșă, respectiv de la 15.07.2016, pentru cea de a doua.

Cum acțiunea a fost înregistrată pe rolul instanței la 21.03.2017, rezultă că pentru taxele anuale profesionale aferente anilor 2011 – 2013 dreptul material la acțiune al reclamantului este prescris.

Pe cale de consecință, instanța va admite excepția prescripției dreptului material la acțiune pentru sumele solicitate de reclamant, cu titlul taxă anuală profesională, pentru anii 2011, 2012 și 2013 – excepție invocată de pârât și va respinge, ca prescrise, pretențiile în sumă de 1.000 lei, reprezentând taxă anuală profesională pentru anii 2011, 2012 și 2013 (cuprinse în factura seria CM nr.1848/27.09.2016).

Pe cale de consecință, acțiunea va fi admisă doar în parte, cu consecința obligării pârâtei la plata sumei de 900 lei reprezentând taxă anuală profesională, aferentă anilor 2014, 2015 și 2016.

Asupra cheltuielilor de judecată solicitate de ambele părți instanța reține că:

Prin cererea de chemare în judecată reclamantul a solicitat instanței obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată ocazionate de prezentul proces, sens în care, în probațiunea acestui capăt de cerere a depus chitanța Seria/Nr./Data 2017/179141/2017 nr. 121465/06.04.2017, pentru plata taxei judiciare de timbru în cuantum de 50,00 lei.

Pârâta nu face dovada cheltuielilor de judecată pretinse.

Având în vedere cererea reclamantei de acordare a cheltuielilor de judecată raportată la soluția de admitere în parte a cererii de chemare în judecată, în temeiul dispozițiilor art.453 C.proc.civ.rep. în referire la art.451 C.proc.civ.rep. instanța va admite și acest capăt de cerere și va obliga pârâta să plătească reclamantului 50,00 lei cu titlul cheltuieli de judecată reprezentând taxă judiciară de timbru.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE

Admite excepția prescripției dreptului material la acțiune pentru sumele solicitate de reclamant, cu titlul taxă anuală profesională, pentru anii 2011, 2012 și 2013 – excepție invocată de pârâtă.

Respinge, ca prescrise, pretențiile în sumă de 1.000 lei, reprezentând taxă anuală profesională pentru anii 2011, 2012 și 2013 (cuprinse în factura seria CM nr.1848/27.09.2016).

Admite în parte acțiunea formulată de reclamantul CONSILIUL DE MEDIERE, având CIF 21500343, cu sediul în București, Șoseaua Nicolae Titulescu, nr. 88B, sector 1, în contradictoriu cu pârâta – Societate civilă profesională de medieri, având CIF , cu sediul în

Obligă pe pârâtă să plătească reclamantului suma de 900 lei reprezentând taxă anuală profesională, aferentă anilor 2014, 2015 și 2016 precum și suma de 50 lei cu titlul de cheltuieli de judecată, reprezentând taxă judiciară de timbru.

În temeiul art.452 Cproc.civ.rep., respinge cererea formulată de pârâtă, având ca obiect obligarea reclamantului la plata cheltuielilor de judecată.

Executorie de drept.

Cu drept de apel în termen de 30 de zile de la comunicare. Apelul se depune la Judecătoria Constanța sub sancțiunea nulității.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței, astăzi 28.09.2017.

PRESEDINTE,
ANCA RAMONA PÂRLEȚEANU

GREFIER,
MAGDALENA RĂILEANU

Red.jud.A.R.P.
Tehno. Red. M.R.
4ex/04.10.2017
Emis2com, azi, 09.10.2017

